

Tábor vlčat z 1. oddílu „Bílá stopa“ 30. 6. – 11. 7. 2010, Kvíčalka

Letošní tábor vlčat se opět konal na Kvíčalce v prvním termínu. Nedočkávaně jsme začínali hned po vysvědčení 30. června odpoledne. Sraz jsme letos měli na parkovišti pod zámekem, kde je v odpoledních hodinách dostatečný prostor a celkem bezpečno pro pohyb rozjívených vlčat. Vše proběhlo v pořádku a dokonce i dodávka přijela včas a my mohli vyrazit.

Stany jsme měli připraveny již od sobotní brigády, takže jsme do večera byli v pohodě zabydleni a zbyl nám čas i na nějaké hry na hřišti. Ráno jsme rozdělili všech (rekordních) 28 vlčat do táborových družin a rozběhl se běžný táborový program – ranní práce, kterou byla převážně příprava dřeva do kuchyně. Dopolední družinový program byl zaměřen na plnění podmínek vlčácké stezky a později i na plnění bobříků. Odpoledne probíhaly hry např. Zlatonosný potok, Šifrovací hvězdice, Průzkumníci, Boj o vlajku a podobně.

CTH byla letos v duchu fantasy a jmenovala se **Dýka času**. Družiny měly za úkol v jednotlivých sedmi dílech pomocí dalších kladných hrdinů zabránit hlavnímu zloduchovi zmocnit se vlády nad časem a tím i nad „děním ve světě“. Do hry všechny účastníky vtáhnul již první díl, kdy se celý tábor

dostal do časové smyčky a ranní nástup se v odpoledních hodinách opakoval 6-7krát vždy s nepatrnou změnou – družiny vždy objevily další část šifry.

V dalších dílech byla objevena svatyně a dokonce byl spatřen hlavní záporňák **DREDEN**. Lité boje s protivníky odčerpaly mnoho sil hrdinným bojovníkům, ale vše dobře dopadlo a ve večerním dílu byla Dýka času zachráněna, Dreden poražen a hlavně jsme zachránili Svět. To vše bylo dovršeno nočním návratem ze Svatyně a tím i splněním obávaného bobříka odvahy.

V polovině tábora vyrazily družiny na polo a starší na celodenní výpravu. Vše dobře dopadlo a mnozí se dostali na místa, kde ještě nebyli a někteří si i sáhli hluboko do svých sil. Cesta na Cimburk a zpět byla pro nejmladší vlčata v letním vedru dosti vyčerpávající.

Ve středu na našem táboře probíhala Olympiáda. Mladí vůdci a rádcové pojali vše velmi důkladně. Ranní rozcvičkou počínaje, přes jednotlivé disciplíny a olympijskou výzdobu, i Jiřka v kuchyni se zapojila zdobením chlebů, barevným sladěním jogurtů a podobně, až vše večer skončilo závěrečným nástupem a dekorováním vítězů. Dokonce nám celý den nad táborem vlála olympijská vlajka a nástupy probíhaly netradičně v kruhu.

Letos jsme měli velké štěstí, protože celý tábor až na jediný den jsme měli nádherné slunečné počasí – někdy až moc. O sobotách večer plál v táborovém kruhu táborák a díky tomu, že Indy, Libor a Julča měli s sebou kytary a již před táborem připravili táborové zpěvníky, tak se u ohňů i zpívalo. Občas večer se našla chvilka a hlavně kluci zpívat chtěli.

Díky tomu, že již čtvrtý rok neřešíme návštěvní neděli, neměli jsme žádný extrémní problém se

smutkem a steskem. Jistě, nějaká slza ukápla, ale to již k táborům patří. Velkým našim pomocníkem bylo Česílko. Ráno jsme zatopili – ohřáli vodu na mytí nádobí a ešusů a ještě nám zbylo bohatě vody na sprchování mužstva, a tak nebyl problém každé dva dny osprchovat celý tábor. A že to někteří potřebovali. Tradičně byl kluky oblíben pobyt v síti. Letos jsme měli novou a na novém místě, a tak si jí mohli všichni užít dosyta.

Jak jsem se již mínil v úvodu, měli jsme letos na táboře 28 kluků a z toho dobrou polovinu nováčků. Ale všichni tábor zvládli celkem v pohodě. Mnozí zjistili, co všechno dokážou a že v partě dobrých kamarádů zvládnou mnoho věcí. Škoda jen, že tři vlčata musela odjet domů ze zdravotních důvodů.

Vedení tábora zajišťovala stará parta – rádcové Kulda, Tom a Libor, mladí vůdčové Indy s Kubou, Jiřka ovládala kuchyň za občasného přispění Váši. Na pár dní za námi zavítala Kebule. O zdraví se nám starala Julča, která byla s vlčaty na táboře poprvé, a druhým nováčkem byl Hafan, který ale jako vlče zažil nejeden tábor.

Jistě, ne všechno proběhlo v pohodě a ideálně, ale věřím, že se všem na letošním táboře líbilo a odcházeli z tábora spokojeni. Překvapili hlavně nováčci jak z modré tak šedé šestky. Věřím, že ať už se příště sejdem na Kvíčalce, Trpíku nebo někde jinde, bude to tábor stejně tak dobrý jako letos.

Aladin

